

PROPELLER-

BLADET
JULNUMMER

*God Jul och
Gott Nytt År*

No 27   December   1960

årg 15

PROPELLERBLADET

Redaktion:

Thunbyvägen 69a, Västerås

Redaktör och ansvarig utgivare:

Arne Yngvesson

I redaktionen ingår: Eric Färnlöf

Från styrelsen

Återigen har P. B. redaktion knåpat ihop en tidning åt oss. Vi är alla tacksamma för detta. Men kära medbroder, tänk om Du ville hjälpa till med ett bidrag. Vi har ju här ett lämpligt medel att meddela oss med varandra. Därför, när Du läst detta, skriv ned vad Du har på hjärtat, eller om det är något annat som Du vill ha insatt i P. B. och sänd det till oss. Vi tackar på förhand.

För några dagar sedan fick vi en adressändring från 5125 Rydeman. Den var skriven på en postblankett nr B1 269. Detta är ett fint tips för alla som ändrar sin adress.

Att det går framåt och uppåt för FFV-are är ju allom bekant. Nu senast har två f d elever blivit rektorer på var sin yrkesskola. Det är Gunnar Vikström och Ture Sandberg, Arvidsjaur respektive Pajala. Vi önskar dem båda lycka till på sina respektive arbetsplatser.

En God Jul och ett Gott Nytt År önskar vi Er alla.

Red Nyårsönskan

Ordf.

FRÅN ELEVHEMMEN

SMÅPLOCK I ÖRTAGÅRD

"Ingen som vet, ingen som vet" sjunger en schlagerförfattare i en låt, som ibland hörs i högtalare och grammofoner. Ofta kan vi, som har ansvaret för elevhemsverksamheten på Lövudden-Johannisberg, instämma i den refrängen. Gamla elever kommer och hälsar på. Samtalet kommer gärna in på flydda tider och vi får vetskap om vad som verkligen hänt här medan vi, föreståndare, husmödrar och vaktmästare, sovit sött i våra bäddar i förlitande på att alla de små, rara eleverna gjorde sammalunda. (Bland kanske vi emellertid vet mer än vad pojarna tror, men det kan vara en annan historia). En händelse, som emellertid fortfarande är ouppklarad är vart en bild av A32 Lansen tog vägen. En tidningsfotograf hade knäppt det flygplan, som placerades som övningsobjekt på FFV, och en snygg, mycket beundrad förstoring av denna plåt, ordentligt monterad inom glas och ram, placerades i tvåornas TV-rum på Lövudden. Den försvann plötsligt. Spårlöst. En skriftlig förfrågan, som anbringades på samma ställe som fotot tidigare förekommit på, besvarades med ett anonymt "Gissa tre gånger". Vilket ju ingen blev klokare av. "Ingen som vet, ingen som vet" gnolar vi fortfarande.... Men.... Åtminstone någon måste sitta inne med kännedom om vart bilden av lansen tagit vägen. Nu när denna någon befinner sig utom räckhåll för skolans straffande arm kanske han kunde låta höra av sig. Eller kanske någon annan skulle kunna lämna en upplysning, som kan bidra till skingrandet av dunklet kring denna händelse. Ett sådant där foto har inte så stort penningvärde. Vad som förvånar är hur det kan komma alldeles bort.

De sista månaderna av vårterminen 1960 började några av eleverna i dåvarande klass 2 att pingla rikssamtal på samtalsautomaten - utan att erlägga betalning. Man kan nämligen göra så genom att begagna det femsiffriga numret i stället för det A-nummer, som finns anbringat på telefonen. Telefonfröken vet då inte om det är från en

"kiosk", som samtalet kommer utan kopplar och skriver räkning som om det vore en vanlig privattelefon. Med tanke på betalningens erläggande gnlade man gladeligen "ingen som vet, ingen som vet" och pinglade hem och åt alla möjliga håll. Först sedan tvåorna blivit treor och nytt kvartal ingått kom telefonräkningen, som gick löst på hela 108:- kronor för obetalda rikssamtal. Det blev ett påfrestande deckarjobb att lista ut de olika telefonpåringarnas namn och inkassera beloppen. Till och med det samtal, som ringdes till Sveriges Radio den 20/6 kl 23.16 i samband med Ingo-vakan har betalats. Men ännu återstår trots allt några kronor, som ej kommit in..... Hur de elever är funtade, som ej gör rätt för sig i fråga om denna angelägenhet. Ja, det är "ingen som vet, ingen som vet.."

Antalet elever är f. n. 101. Som vanligt har det seglats och idrottats en hel del under den gångna sommarsäsongen. Vårt fotbollslag klarade sig rätt hyggligt i Västmanlands juniorserie. FFV:s trivsamma elva lyckades erövra hela 7 poäng, vilket gav laget en hedersam placering mitt i tabellen. Tre vunna matschar, en oavgjord och två förlorade kunde inregistreras, när säsongen var över. En svårsmält sak var den första matchens sorgliga baklängesresultat. Vi spelade då emot ett köpingslag, Forsby, och förlorade den våta regnväderuppgårelsen med 0 - 15. Om man skulle försöka med en bortförklaring, så skulle det vara att matchen spelades dagen efter sedan de nya eleverna i klass I anlönt. Tvåorna kom först ett par dar senare. Laget hade sålunda fått sättas samman utan att någon visste något om hur de andra kunde spela. Något egentligt samspel kunde det ju inte bli tal om efter endast 10 minuters träning på middagstimmen speldagen, en måndag. Kvällen förut, på söndagen, hade samtliga anlönt från skilda håll i landet. Vår målkvot blev på detta sätt lite bedrövlig. Hur vår placering i tabellen skulle ha blivit, om serieledningen fastställt matchdagen bara några dagar senare - då tvåorna kommit - är det ingen som vet, ingen som vet ...

För att fortsätta med idrott så har vi denna säsong inget ishockeylag i elden. I stället har vi anmält oss till handbollsserien. Det var lik-

som mer intresse för denna gren i år. Hur det kommer att gå är det ju ingen som vet, ingen som vet . . . .

En ny gren har tagits upp av vår idrottsförening. Tyngdlyftning. Två skivstänger samt hantlar ingår nu i träningsutrustningen och intresset för att bygga upp muskulaturen är intensivt och påtagligt.

Årets föräldraträff blev mycket lyckad. Ett 70-tal föräldrar och anhöriga deltog. Elevernas program på lördagskvällen leddes av frackklädde 5926 Valle Froom från Bjuv. Det var något av Mandrake över den noble konferensieren, när han lät sin sammetsblick hypnotiserande svepa över den samlade menigheten. Han kunde verkligen inspirera sina medverkande till fina prestationer. Orkestern utgjordes av 6003 Leif Andersson (trumpet), 6015 Granlund (dragspel) och 6040 Tommy Larsson (trummor). Skall någon av de övriga särskilt framhållas så torde det vara 6036 Klingsell, van revyspexare från Norrköping. Men också de övriga rollinnehavarna jämte "scenarbetarna" gjorde sina saker mycket bra. Hur tacksamma och uppskattande vi på åskadarplatserna var är det ingen som vet, ingen som vet . . . .

Johannisberg gamla elevhem håller på att få en ny yttertrappa. Den görs av prima svensk ek, uppväxt på Nordanby utanför Västerås, och skall hålla längre än sin föregångare, som var av någon sorts porös sandsten. Tänk om trappor kunde berätta om vad de hört och sett. Skall många eller få årskullar komma att nöta den nya trappan? FFV är underkastad utvecklingens lag liksom allting annat och om allt går efter beräkning skall elevantalet ytterligare ökas. Man talar om 90 i varje årskull, 180 sammanlagt alltså. . . . Det betyder tillbyggnader av skola, elevhem och matsal. Det är nog bra att vi också om framtiden kan sjunga "ingen som vet, ingen som vet".

En God Julhelg och ett Gott Nytt År tillönskas alla Propellerbladets läsare av oss på Lövudden och Johannisberg.

David Molin

En hälsning från Elevhemmet i Malmslätt

Det sägs att den moderna människan är historielös d. v. s. en människa som släppt sambandet med förfluten tid. Och är det verkligen så med oss människor, ja då kan varken Julens budskap eller något annat som är förgånget angå oss det bittersta. FFV-kamratskapen har då inget att ge. Men som väl är tror jag inte alls att detta skulle vara din och min tro på något sätt. I varje fall kommer vi aldrig ifrån det lilla barnet, som föddes för snart 2000 år sedan i Betlehem. Barnet, som när han blev man, visade människorna på en övermåttan härlig väg. Kärlekens väg som smulade sönder egoismen i en människas liv, och gav hennes liv en ny inriktning med mening och mål att kämpa för.

Kanske ändå, att det intresserar er alla att få en liten glimt, för något mer kan det inte bli, här ifrån Malmslätt. I snart ett års tid har vi arbetat måndag, tisdag och på senare tid även fredag i varje vecka för att få i ordning vår ishockeybana, och nu står den där färdig med rink och allt. Men så har grabbarna arbetat duktigt med såg, hammare och spik, och nu går vi och väntar på kyla, så att vi kan spola banan och sätta igång "finliret".

Film- och fotogrupper har också arbetat flitigt. En högtidsstund beredde oss Gösta Persson, som f. n. tjänstgör vid FN-bataljonen i Gaza, då han skickade upp 6 st. självtagna filmer från Malmö, föräldrahemmet och Gaza. Ett roligt sätt att tala om för sina kamrater hur livet ter sig för en FFV-are i förskingringen.

Flygvapnets souschef general Thunberg besökte Elevhemmet den 15 november och blev bl. a. synnerligen intresserad av en motorbåt, som Rolf Lindskog och Olle Norling byggt i hobbyrummet.

I övrigt har bilen blivit en intressant fritidssysselsättning. Det är både stora "raggaråk" och mindre bilar som får sin genomgång både vad det gäller motorer och karosseri.

Till sist vill jag uppmana alla som far fram på riksettan att hälsa på på Elevhemmet. Vi är så glada när vi får en påhälsning!

En riktigt god och fridfull Jul samt ett gott nytt år!

tillönskar Eder

Palle

KFUM:s julkhälsning

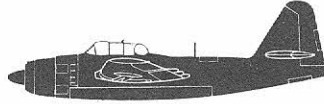
till alla FFV-are runt om i landet vill denna gång fråga "minns du" hur du i nattens tysta timma tassade på tå och ändå mötte föreståndar'n, sökte ta brandlinan till hjälp som hiss men "såldes skinet", misstroendet för "punkteringen" som motiv för sen hemkomst två dar å rad, den underbara stimulansen en lördagseftermiddag bakom lövkrattan eller i potatiskällaren. Ja visst "minns du" dessa särpräglade minnen som blir roligare ju mer som tidens avstånd ökar. Och så minns du nog också "Jakob, var är du", samkvämen med allsången, "Kippens hoj", gissningstävlingarna, festliga program och roliga utfärder med segelbåt, tiohuggare och buss, ibland till Högbyn med skidor i bagaget. Och i eftertankens stund kommer nog även söndagen med dess samling på flaggberget, korum och andra tillfällen, då du kände att något byggdes upp i ditt inre, som sedan följt med och givit innehåll och kraft för själ och karaktär. Stunder som gav perspektiv och ledning för både dagens gärning och framtidens ansvar. Och nog minns du julfesten med det roliga programmet men också hälsningen "att nu tändas tusen juleljus - - - och över stad och land i kväll går julens glada bud, att född är Herren Jesus Krist, vår frälsare och Gud".

Så minns du att FFV gav jobb för händer och tanke, glädje för fritid och gemenskap, där Anden levde och verkade så att du alltid känner förpliktelsen mot tiden på FFV, som betyder Flygförvaltningens Verkstadsskola, men även kan vara en erinran om "För Fortsatt Vänskap".

Med KFUM-önskan om välsignelserik god jul!

Erik Tunås

Rektorn har ordet

När jag en mörk höstkväll satt och tänkte på de gångna snart tjugo åren, som förflutit sedan Verkstadsskolan startades, var det med tillfredsställelse jag konstaterade, att ett stort antal pojkar hade fått en chans till en god yrkesutbildning och därmed goda framtidsutsikter.

Vid ett tidigt skede förutsåg man i flygförvaltningen, att den lavinartade tekniska utvecklingen av materielen skulle komma att kräva stor personal med god yrkesutbildning. Att man därför startade en verkstadsskola var väl i och för sig inte så märkvärdigt, eftersom personal med lämplig utbildning inte kunde anskaffas från den allmänna marknaden. Vad man däremot inte till fullo kunde förutse var, att behovet av yrkesutbildad arbetskraft skulle bli så stort som det visat sig i dagens läge.

En successiv utökning av elevantalet har skett under årens lopp och planer på ytterligare utökning inom den närmaste framtiden föreligger.

Vid besök på flygvapnets olika arbetsplatser träffar man ofta gamla FFV-are. De har med tiden funnit, att deras insats i flygets tjänst är både intressant och betydelsefull. Många har genom idogt arbete och förkovran avancerat till mera ansvarsfulla arbetsuppgifter. Bland FFV-arna träffar man på ingenjörer, mästare, förmän, tekniker, lärare och med glädje kan man konstatera arbetsledningens uppskattning av de våra på olika arbetsplatser.

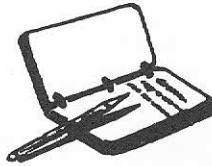
FFV-are berättar gärna om sina minnen från skolan. Samkväm, dansaftnar, julfester eller examensdagar voro högtidsstunder med oförglömliga minnen från kamratlivet. Att dessa händelser skulle gå spårlöst förbi, när vi blivit äldre, är väl helt otänkbart.

Det är min förhoppning, att kamratskapet, som vi lärt oss uppskatta så högt, skall bestå och fördjupas under årens lopp. FFV-familjen

växer och kontakten mellan oss är kanske inte så god som önskvärt vore. Propellerbladet är en liten förbindelselänk och jag vill nu utnyttja densamma och framföra FFV-personalens önskan till Er alla FFV-are om en God Jul och ett Gott Nytt År.

Rektor

NOTISER

Vigsel förrättades i Söderhamns kyrka lördagen den 8 okt 1960 mellan verkmästaren vid Centrala Flygverkstaden i Arboga Karl Gardh och fröken Laila Andersson. Efter vigseln inbjöd brudens föräldrar till middag där ett stort antal gäster deltog. Werner Larson bevittnade det hela och gladdes med övriga över brudparets synbara lycka.

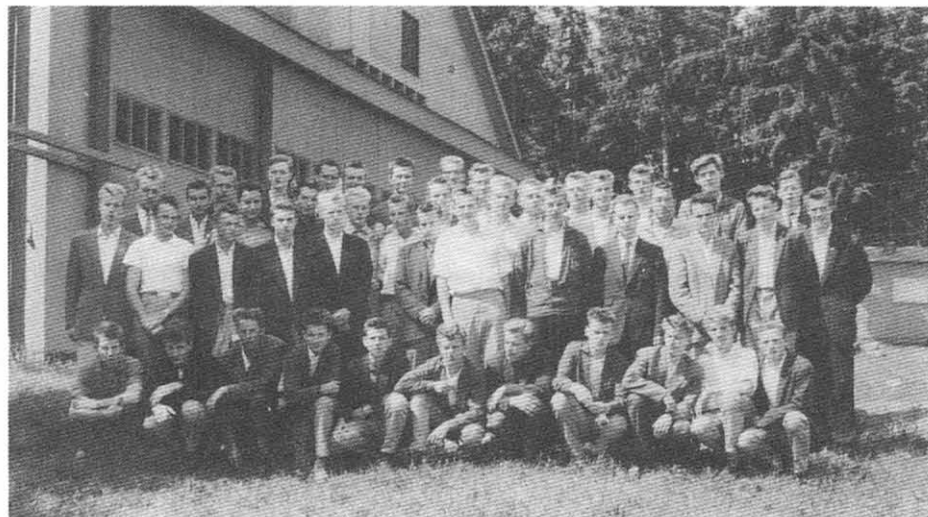

Husmor fröken Elvira Jansson 60 år

Oräkneliga äro stegen som en husmor tar för att vara FFU-are till tjänst under elevhemstiden. Att fröken gjort det med glatt humör och till grabbarnas stora glädje och tacksamhet fick hon känna på 60-årsdagen, den 2 oktober.

FFU-s Kamratförening hyllade med en väggbonad på linneväv med Västerås-motiv.

ÅRETS *avgående* ELEVER

Knästående från vänster:

24 Hawée 73 Öberg 27 Håkansson 54 Ohlsson 28 Johansson
 05 Berglund 33 Kron 68 Wergeni 74 Ödmark 29 Josefsson
 20 Gabrielsson

Stående från vänster:

25 Holmberg 22 Gårdhagen 66 Söderberg 02 Andersson
 40 Lundberg 19 Gabrielsson 07 Björk 48 Nordlander
 13 Eriksson 21 Granberg 61 Strand 43 Malmberg
 71 Åkesson 45 Persson 46 Mårtensson 53 Nyström
 38 Liljekvist 41 Lundbladh 49 Nordström 57 Olsson
 50 Nordström 44 Modigh 59 Persson 39 Lindblad
 64 Svensson 56 Strand 11 Ekman 14 Fogelberg
 70 Ursten 60 Rönnbäck 37 Larsson 51 Nowén
 31 Karlsson 63 Svanberg

I detta nummer bifogas ett inbetalningskort vilket vi ber Er att ej kasta i sophinken. Tänk först efter om Du har betalt årsavgiften (3:-) eller rent av den ständiga medlemsavgiften (45:-). Portobidrag eller annat bidrag är naturligtvis kassören också glad över.

Efter tre år .....

Flottiljen ligger grå och trist i höstrusket och det ymnigt strilande regnet. Man drar fötterna efter sig och huvudet åker ännu längre ner mellan skulderbladen.

I dag var det bra motigt att stiga upp, tänker man för sig själv, när man håglös närmar sig flottiljen. Man rycker upp sig litet, när man passerar flottiljvakten, som sticker upp huvudet över en tidning och nickar trött igenkännande för att sedan återgå till läsningen.

Tempot ökas något, när matsalen börjar skönjas mellan de gulnande löven på träden, ty där inne finns värme och inte minst mat!

Efter maten förpassar man sig med litet lättare steg till verksta'n. Ögonlocken känns fortfarande tunga, när man stiger in på verksta'n. Ett hej, en nick och ett och annat hurtfriskt: "gomorron" förkunnar arbetskamraternas ankomst. Det diskuteras gårdagskvällens TV-program, fotboll, flickor och en massa annat innan arbetslusten börjar infinna sig. Elektromästaren reser sig när telefonens ilska signal genljuder i verksta'n. Han lyfter luren. Det blir tyst några ögonblick. "Jaha det skall vi ordna" säger han, varvid han lägger på luren. "Ljusen i norra banändan fungerar inte, åk ut och fixa dem!" säger han till en av grabbarna, som inte har något att göra.

Han lommar motvilligt ut ur den sköna och varma tillvaron, under det han förbannar vädrets makter med en del väl valda ord, som ej lämpar sig i skrift.

Säkert är det många äldre FFV-are som känner igen både miljö och stämning från sina arbetsplatser i flygvapnet och på de centrala verkstäderna. Detta lugna, lite likgiltiga tempo, nästan på gränsen till lättja, är väl tyvärr den förhärskande arbetstakten. Var FFV-eleven beredd på detta? Nej, knappast inte, men det var heller

ingen obehaglig överraskning i början efter allt jäktet på skolan. Men det dröjde inte länge, förrän man börjar ledsna på den alltför lugna takten.

Det var inte riktigt vad man hade tänkt sig från början. Man märkte snart att livet ingalunda var någon dans på rosor. Var blev de stora pengarna av, som man skulle tjäna? Men vem var det, som inbillat en det där om fin lön och fina arbetsförhållanden? Jo, ingen annan än man själv.

Eftersom jag tillhörde den kategori, som också trodde på, att det skulle bli "kalas" med ett jobb på flottilj, skriver jag, vad jag har fått för intryck. När jag nu fick ett erbjudande att komma tillbaka till skolan som lärare, accepterade jag genast. Det var kul att komma tillbaka till sitt gamla plugg och se det från en annan synvinkel, insidan så att säga. Jag märkte snart att insidan var ganska angenäm men också rätt jobbig. Om någon tror att skolan är likadan nu, som den var, när man själv gick där, bedrar man sig ganska stort. Det är möjligt att själva skolan (huset) är sig likt men stämningen ändras nog med eleverna. Det var med blandade känslor och en aning nervositet som man åter trädde inom FFV:s dörrar ännu en gång. Men det dröjde inte så länge, förrän man hade anpassat sig ganska bra efter de nya förhållandena här på skolan. Jobbet som sådant är väldigt kul och intressant och eleverna är ganska trevliga. Jag kom till skolan, just som den för alla FFV-are så beryktade och välkända Hartlyoscillatorn än en gång hade gjort en lysande come back. Detta märktes om inte på annat så när en elev satt, normalt pratande i mikrofonen och i ett nu ropa ut sin glädje på en inte alltför okänd dialekt: "Pågar den fungera".

Det var inte utan att man kände igen sig själv från den tiden, då man gjorde de första framstegen på det radiotekniska området. När allt kommer omkring, så är det nog inte så mycket som har ändrats på vårt kära gamla plugg.

Ti tackar.....

För all den vänlighet, som på olika sätt bidragit till att göra vår lysning och bröllopsdag till ett vackert minne, vill vi framföra vårt varma tack.

Laila o Karl

För all vänlighet som gjorde min födelsedag till en ljus och glad högtid tackar jag varmt.

Elvira Jansson

En vecka på ackord

Söndagen den 30 oktober klockan halv fyra avreste vi, åtta blivande flygmontörer från FFV, från Västerås Central till Malmslätt och F3, där vi skulle jobba i en vecka. Stämningen var hög när vi lämnade stationen. Alla tycktes vara glada att komma ut och pröva på något nytt och att slippa ifrån den innötta dagsrutinen ett tag.

När vi kom till Malmslätt klockan åtta på kvällen satt de två återstående grabbarna i en bil och väntade på att få köra oss till FFV:s trevliga elevhem strax utanför Malmslätt. På elevhemmet blev vi mottagna av elevhemsföreståndaren Hofstedts högst förtjusande dotter. Hofstedt själv var i Linköping i något ärende. Vi fick smörgås och mjölk och sedan var det dags att koja. Vi var ganska trötta efter den visserligen korta men nog så tröttsamma tågresan.

Dagen därpå var, som den snabbtänkte läsaren väl redan listat ut, en måndag och vi skulle börja arbeta klockan nio, så man fick ju sova litet längre än vanligt, den morgonen. Klockan halv nio fick vi frukost och sedan var Hofstedt vänlig nog att ordna skjuts till F3, där vi skulle montera ner en A32 "Lansen" för Tekniska Högskolan i Stockholm. När vi kom fram till den hangar, där vi skulle arbeta, hade "vårt" plan inte kommit ännu, så vi fick vänta ett par timmar. Under tiden packade vi upp verktygen vi hade haft med oss, och blev instruerade av den mästare och den tekniker, som skulle "basa" oss. De presenterade sig som Classon och Öberg och delade upp oss i grupper, samt gav oss olika arbetsuppgifter, så när planet anlände var vi klara att sätta igång.

Först delade vi kroppen, lossade landställsluckorna och gjorde förberedelser för att lossa vingarna. Klockan kvart i tolv hade vi lunch, som varade till kvart i ett, då det var dags att börja jobba igen. Så fortskred arbetet dag efter dag. Del efter del lossades och packades på trailers. Till sist, fredagen den fjärde november, hade vi packat

vingarna och desarmerat katapultstolarna, och vårt uppdrag var slut. Det var tio trötta och smutsiga, men ändå ganska glada grabbar, som kastade en sista blick på delarna av det, som en gång varit ett flygplan. Sedan klev vi in i den jeep, som ställts till vårt förfogande, och for tillbaka till elevhemmet.

Ett par timmar senare satt samma grabbar på tåg, som förde dem till olika platser i vårt avlånga land. En del skulle hem, andra skulle tillbaka till Västerås, men jag tror, att de flesta i tankarna dröjde sig kvar ännu en stund i Malmslätts elevhem, med dess goda mat, trevliga personal och sympatiska föreståndare.

5929 Ingvar Magnusson U. P. A.

KOM IHÅG ADRESSFÖRÄNDRINGAR OCH ÅRSavgifTEN (3:-)
POSTGIRONUMRET ÄR 340204.

På tal om potatis . . . . .

Denna höst har eleverna inte tagits i anspråk för upptagning av potatis. Det torde vara första gången sedan elevhemmets tillkomst? Här nedan ett förslag till lösning av potatisodlingens problem i samarbete med Propellerbladets prenumerations- och distributionsavdelning.

— Tror du verkligen att du har ökat spridningen av din tidning genom att ge den gratis ett år till den som uppvisar de största potatisarna i trakten?

— Kanske inte, men jag har fått fem säckar prover.

— Pappa, hur lång är en sjöorm?
(Ur boken)

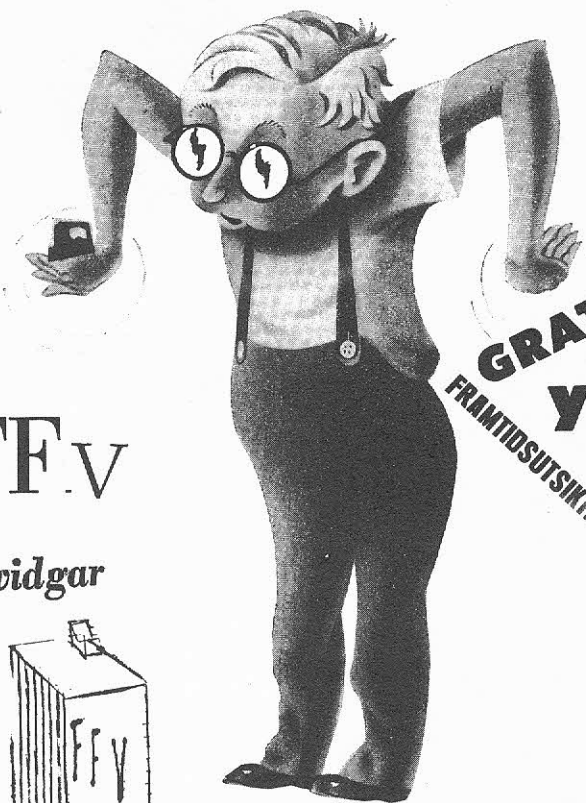
Bokspalten

Det finns ett ordspråk som säger: "Att bli far är inte svårt, att vara far är värre." En nyutkommen bok kan varmt rekommenderas: "Konsten att vara far" av Willy Breinholst. (Pris 9:- kr. Förlag: Gothia.) Boken behandlar många intressanta spörsmål såsom blöjbytning, barnens späda år, uppväxttiden o. s. v. Ett särskilt kapitel behandlar hustruns havandeskapsperiod. Författaren anser att fadern inte tar skada av att arbeta hela denna tid.

LEDIGA PLATSER

Elever, lärlingar

Ingenjörer och tekniker

FFV

utvidgar

GRATIS!
yrke
FRAMTIDSUTSIKTER

När gav **DU** KASSÖREN **Din**

ÅRSavgift sist !!!

Diverse

Annonser

MÖTEN

PANIK!
"Träsk"

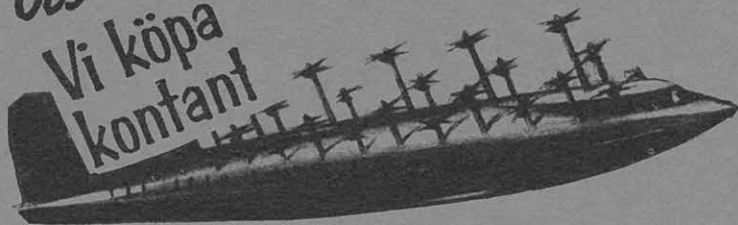

VI SES...

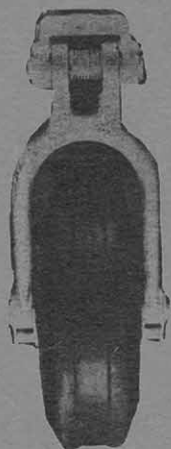

TRE + 3

OBS!
Vi köpa
kontant

En god

Äxå ett....

